

Avui és un dia especial per al Lars, el petit ós polar. Per primera vegada anirà fins al mar amb el seu pare, caminant per damunt del gel. En Lars viu al pol Nord amb els seus pares, envoltats de neu i de gel. Aquest matí tot és blanc com el seu pèl. Està nevant.

En arribar a l'altra riba, en Lars queda meravellat amb els arbres i els arbustos, l'herba i les flors. Un món ben estrany, amb tants colors! Veu un animal sorprenent de color verd que de sobte es torna blanc. Blanc com el Lars.

—És un camaleó —li explica l'Hipo—. Pot canviar de color. —En Lars troba que això és molt pràctic.

L'endemà pugen encara més amunt. L'Hipo ha d'anar fent pauses i agafar aire. S'atura contínuament per veure si localitza en Drago. —Ja el veig! —crida, finalment.

En Lars s'arronsa davant d'aquell ocell tan gran i desconegut.

Com un amic, l'Hipo saluda l'àliga mentre aterra: —Bon dia, Drago! —I llavors li explica breument com és que ha arribat fins allà amb en Lars.

En Drago es mira el Lars.

—Ves per on, un ós polar a l'Àfrica! Ets molt lluny de casa, amic meu. Però jo conec una balena que va i ve d'aquí fins al pol Nord. Ella et podrà portar. Espereu-nos a mi i a l'Orka demà a la badia.

—Moltes, moltíssimes gràcies! —diu en Lars. Després d'això se'n tornen muntanya avall. En Lars va al davant amb pas lleuger, l'alegria de la tornada l'ha animat. A l'Hipo, li costa caminar darrere seu i no para d'esbufegar.